

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 27 sierpnia 2020 r.

DIH-3.709.20.2020.AB

DECYZJA DIH - III/23/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1668 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji PO.79.C.25.2020.MI Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 8 czerwca 2020 r. (sygnatura: DR.8361.11.2020), na mocy której, na przedsiębiorcę Karolinę Kijas działającą pod nazwą: Salon Fryzjerski „OdNowa” Karolina Kijas w Skaryszewie, nałożono karę pieniężną w wysokości 400 zł (słownie: czterysta złotych) z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 20, 24 i 25 lutego 2020 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie, (zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w (...), należącym do przedsiębiorcy K. K. działającej pod nazwą (...) (zwaney dalej: „stroną” lub „stroną postępowania”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.) (zwaney dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 17 stycznia 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. prawidłowość i rzetelność uwidaczniania cen, jak również sprawdzenie rzetelności obsługi poprzez dokonanie zakupu kontrolnego. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 22 stycznia 2020 r.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności przedsiębiorcy oraz pracownika.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen zgodnie z wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju, zakwestionowali uwidacznianie cen 6 rodzajów usług fryzjerskich:

1. strzyżenie damskie,
2. modelowanie damskie,
3. loki,
4. upięcia,
5. koloryzacja damska i męska,
6. pielęgnacja włosów.

W miejscu świadczenia usług, w odniesieniu do ww. usług, ich ceny zamieszczone w cenniku podano w sposób niejednoznaczny, tj. w zakresach cenowych „od - do” lub w jednym przypadku „od”, co narusza art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług.

Kontrolowany przedsiębiorca w dniu 24 lutego 2020 r. przesłał e-mailem do organu kontroli poprawiony cennik.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 25 lutego 2020 r. (nr akt kontroli: DR.8361.11.2020).

W dniu 18 marca 2020 r. Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę K. K. działającą pod nazwą (...), o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 4 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano, że stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. do wypowiedzania się co do zebranych dowodów i materiałów, zgodnie z wymaganiami zgodnie z art. 10 Kpa.

Ponadto, w związku ze wszczęciem postępowania administracyjnego, Mazowiecki WIIH, pismem z 18 marca 2020 r. wezwał stronę do przedstawienia informacji o wielkości obrotów i przychodu za rok ubiegły. Strona w dniu 26 marca 2020 r. przekazała drogą e-mailową, powyższą informację.

W dniu 8 czerwca 2020 r. Mazowiecki WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach decyzję nr PO.79.C.25.2020.MI (sygnatura DR.8361.11.2020), na mocy której nałożył na przedsiębiorcę K. K. działającą pod nazwą (...), karę pieniężną w

wysokości 400 zł (słownie: czterysta złotych) z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług. Decyzja została doręczona stronie w dniu 12 czerwca 2020 r.

W dniu 1 lipca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH, pismo zatytułowane „wniosek o uchylenie mandatu” z załączonym podsumowaniem z księgi przychodu i rozchodu 1/01/2020 – 31/04/2020 oraz decyzją PO.79.C.25.2020.MI. Z uwagi na treść wniosku oraz załączone dokumenty powyższy wniosek został zakwalifikowany jako odwołanie zgodnie z art. 128 Kpa.

Pismem z dnia 10 lipca 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwraca uwagę, że zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu świadczenia usług uwidocznić cenę w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Doprecyzowuje ten zapis § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, który wskazuje, iż że ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usługi. Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy za cenę rozumie się wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały

skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę K. K. działającą pod nazwą: (...), od decyzji PO.79.C.25.2020.MI Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 8 czerwca 2020 r. (sygnatura: DR.8361.11.2020), na mocy której na przedsiębiorcę, nałożono karę pieniężną w wysokości 400 zł (słownie: czterysta złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług.

Czynności kontrolne prowadzone wobec strony postępowania wykazały, iż ww. przedsiębiorca K. K. działająca pod nazwą: (...), nie wykonała obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, tj. uwidocznienia cen w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i umożliwiający porównanie cen. W toku kontroli stwierdzono, że cennik usług sporządzony i udostępniony przez stronę budzi wątpliwości, co do wysokości cen. Przedsiębiorca w odniesieniu do 6 rodzajów usług (rodzaje usług podzielone dodatkowo na damskie i męskie, długość włosów lub rodzaj wykonanej koloryzacji) zamieścił ceny w sposób niejednoznaczny, tj. ceny powyższych usług wskazane zostały w formie zakresów cenowych „od-do” lub w jednym przypadku „od”. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji.

W odwołaniu strona postępowania wniosła o uchylene mandatu, z uwagi na bardzo trudną sytuację finansową, m.in. związaną z sytuacją rodzinną oraz pandemią. Dodatkowo strona wskazała, że ceny w cenniku zostały poprawione.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawy o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

Wskazany przez stronę sposób oznaczania cen metodą „od-do” nie wypełnia dyspozycji art. 4 ustawy o cenach. Określanie w ten sposób cen z całą pewnością nie spełnia wymagań zawartych w ww. artykule, w szczególności biorąc pod uwagę duży zakres wahań jaki występuje w cenniku strony jak np. za baleyage zakres cenowy jest od 100 zł do 200 zł, somre, ombre 130 zł – 300 zł, natomiast sama dekoloryzacja od 120 zł. Konsument przed skorzystaniem z usług salonu, nie będzie posiadał wiedzy, jaką kwotę w rzeczywistości zapłaci. Taką wiedzę konsument uzyska dopiero przy zapłacie za daną usługę, lub jeżeli podejmie dodatkowe działania kierując pytania do przedsiębiorcy, co nie będzie równoznaczne z wypełnieniem obowiązków przedsiębiorcy, jakie nakłada na niego ustawa

o informowaniu o cenach, tj. uwidocznienie informacji o cenie w miejscu świadczenia usług w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Podkreślić należy, że obowiązujące przepisy prawne nie przewidują żadnych odstępstw zakresie uwidoczniania cen usług ze względu na rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej czy też specyfiki prowadzonej działalności. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów.

Strona w trakcie postępowania kontrolnego nie zgłaszała żadnych wniosków, nie wniosła także uwag do protokołu kontroli.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 25 lutego 2020 r. (nr akt kontroli: DR.8361.11.2020), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia ww. przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, cena usług zawarta w cenniku podana była w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości.

Przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowią, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a dodatkowo zgodnie § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usługi. Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Prezes UOKiK odnosząc się do argumentów strony wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny czy ceny jednostkowej towaru jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje

konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Prezes UOKiK zaznacza, że od przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego oczekuje się znajomości przepisów m.in. w zakresie regulacji dot. informowania o cenach oferowanych usług. Przedsiębiorcy powinni dołożyć należytej staranności, aby ich działalność była prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa.

Dodatkowo należy wskazać, że przedsiębiorca w dniu 22 stycznia 2020 r. odebrał, wysłane przez Mazowieckiego WIIH „Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli”, zawierające wskazany, jako przedmiotowy zakres kontroli „Prawidłowość uwidaczniania informacji cenowej”. W związku z tym, że kontrola rozpoczęła się 20 lutego 2020 r. (28 dni od odebrania zawiadomienia), Prezes UOKiK uznał, że strona pomimo, że znała zakres kontroli i miała wystarczająco dużo czasu na zapoznanie się z obowiązującymi przepisami prawa i skorygowanie niewłaściwie podanych cen w cenniku, nie podjęła żadnych działań.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f Kpa. W ocenie Prezesa UOKiK, nie można mówić w tym przypadku o znikomej wadze naruszenia, strona bowiem w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości umieściła ceny większości wykonywanych usług, naruszając tym samym ustawowy obowiązek wynikający z ustawy o informowaniu o cenach. Okoliczności wskazanego naruszenia prawa nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli z dnia 25 lutego 2020 r. (nr akt kontroli: DR.8361.11.2020).

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona bowiem, jak wskazała w e-mailu z 24 lutego 2020 r. oraz odwołaniu, poprawiła cennik, tak aby ceny były uwidocznione w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości. Przesłanki te, jak wskazano powyżej, muszą być spełnione łącznie.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z pkt 2, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, bowiem strona w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości umieściła ceny większości wykonywanych usług.

Kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy

wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni również celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Wymierzając sankcję w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji zasadnie posłużył się swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych jej wysokości. Ustalając wysokość kary Mazowiecki WIIH prawidłowo uwzględnił większość kryteriów określonych w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, tj. dotychczasową działalność podmiotu oraz wielkość obrotu i przychodu.

W przypadku stopnia naruszenia obowiązków, organ niewłaściwie je uznał, jako naruszenie niższej wagi, błędnie wskazując że naruszenie dotyczyło 6 usług z 16 uwidoczonych w cenniku. Faktycznie cennik zawierał 6 rodzajów usług, które dodatkowo miały zawarty podział np. na koloryzację włosów damskich, gdzie cena uzależniona była od długości włosów czy rodzaju wykonanej koloryzacji. Wszystkie 6 rodzajów usług zawierało niejednoznacznie podaną cenę, tylko pojedyncze pozycje dodatkowe, jak w strzyżeniu: mycie, broda, modelowanie męskie, czy „ampulka” w pielęgnacji włosów miały podane ceny w sposób jednoznaczny. W związku z powyższym należy uznać że naruszenie dotyczyło większości oferowanych usług.

Podsumowując Prezes UOKiK uznaje, iż Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 400 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni jednoznacznej informacji o cenie większości oferowanych usług.

Niezależnie od powyższego organ drugiej instancji informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony – co podkreślono w odwołaniu – może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do obniżenia wysokości czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Mazowieckiego WIIH wymiarze.

Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz.1325), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie zasadnie nałożył na przedsiębiorcę K. K. działającą pod nazwą: (...), karę pieniężną w wysokości 400 zł (słownie: czterysta złotych) z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Tym samym, decyzja nr PO.79.C.25.2020.MI Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 8 czerwca 2020 r. (sygnatura: DR.8361.11.2020), powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz.1325).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

(...)